

[Undervisningsministeren.]

nævnte tidligeré, blev bekræftet i bemærkningerne til det lovforslag, som den tidligere undervisningsminister fremsatte i 1970.

Jeg kan forsikre hr. Holger Hansen om, at jeg er tilhænger af så bred en tilslutning som overhovedet muligt til det foreliggende forslag — det ville også være mærkeligt, om jeg skulle være andet — og jeg er naturligvis parat til at forhandle om en række spørgsmål, der er rejst her i debatten, i udvalget, og jeg håber — hvis det må være en kommentar til hr. Maigaard — at dette størst mulige flertal bliver på mere end én over halvdelen.

Videre skal jeg love hr. Holger Hansen, at jeg skal ikke meddele kommunerne, på anden måde end kommunerne nu får det at vide igennem lovforslaget, at det er sidste gang i august 1972, man starter realafdelingen. Det er jo heller ikke givet, at det er sidste gang i 1972, som jeg allerede har været inde på det.

Jeg forstod på hr. Holger Hansen, selv om han var meget vred over, at jeg havde givet denne meddelelse i et svar til hr. Søgaard her i tinget den 12. januar, at han dog godt kunne finde nogle undskyldende momenter, når det var en sag, der hastede. Jeg kan forsikre hr. Holger Hansen om, at det hastede for kommunerne at få besked om den sag.

Til hr. Maigaard skal jeg blot sige, at jeg tror ikke, det på nogen måde vil være nødvendigt at autorisere et nyt læseplanudvalg for at få alternative forslag til det notat, der ligger. Der er allerede fremsat mange forslag i den pædagogiske debat. Jeg er ikke i tvivl om, at når et strukturforslag bliver fremsat her for tinget, vil denne debat yderligere tage fart. Jeg tror altså ikke, at der er noget behov for nedsættelse af et nyt læseplanudvalg. Jeg må nu sige, at selv om man sigtede på det tidspunkt, som hr. Maigaard åbenbart sigter på, nemlig august 1974, har jeg også svært ved at se, at der er tid til det.

Endelig skal jeg over for hr. Maigaard bekræfte, at jeg ikke anser stigende klassekvotienter for at være et særligt ønskemål for den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Knud Nielsen: Jeg synes, det er naturligt at gøre opmærksom på, at hr. Samuelssens

samtidighed i hans seneste fortolkning er blevet en hel del bredere og betydelig mere udflydende. Jeg synes, det tyder på en vis glædelig bevægelighed; det bliver måske en bevægelighed, der kan føre frem til enighed.

Hr. Flemming Jensen sagde, at tidspunktet for undervisningspligtens udvidelse måtte vælges, så man ikke snubler i starten. Dertil vil jeg sige: ja vel, men tidspunktet må i hvert fald også vælges, så man når målet, og målet er jo ifølge det konservative folkepartis program, at den 12-årige uddannelsespligt skal være gennemført inden 1980.

Hr. Maigaard beskyldte mig for sort humor, fordi jeg kun kunne takke den højre side af salen — hr. Maigaard føler sig åbenbart overset og forfordelt. Til hr. Maigaard vil jeg gerne sige, at jeg synes, en progressiv holdning fra hans side er en så naturlig ting, at den ikke kræver nogen kommentarer og heller ikke kræver nogen særlig tak.

(Kort bemærkning).

Holger Hansen: Jeg vil gerne formilde ministeren med at sige, at jeg er ikke meget vred. Jeg synes, jeg havde anledning og pligt til at påpege nogle ting, som jeg var utilfreds med, og påpege, at jeg ikke finder, at det havde et sådant hastværk med denne sag. Da ministeren hørte min indledning her, er han klar over, hvorfor jeg ikke mente, det havde et sådant hastværk.

Jeg kunne have lyst til at sige — og det skal være et svar såvel til hr. Knud Nielsens bemærkninger i anden omgang som til ministeren — at vi skal jo, når vi lovgiver om denne sag, ikke bare lovgive for de 2.000, som vi nu, hvis lovforslaget gennemføres, „tvinger ind“. Nu bryder jeg mig ikke så farlig meget om ordet „tvinger“; vi har jo ført hele denne debat i sidste runde, og vi er ikke uenige; jeg er jo ikke uenig med nogen af de herrer i, at vi bør have en forlængelse af undervisningspligten. Vi skal ikke bare lovgive for dem, vi skal lovgive for en række klasser, en række 8. årgange i hele landet, og det er ikke bare et spørgsmål om de nye elever, det er også et spørgsmål om de elever, der går der, og om, hvorvidt vi har lagt tingene til rette således, at de kan få den optimale udnyttelse af undervisningen i deres 8. skoleår, såvel de 2.000, som vi nu „tvinger ind“, som dem, der går der i forvejen.